

ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2025

ΤΕΥΧΟΣ 03

Ελπιδοφόροι

Η εφημεριδούλα των Κατηχητικών μας...

Κοίταξε τη θάλασσα...
μη φοβηθείς το ταξίδι σου!

«Στο καραβάκι της ψυχής σου
κατάρτι να δίνει ο Στανρός,

άγκυρα # Πίστη,

σχοινί # Ελπίδα

κουπί # Προσευχή

πηδάλιο οι Ορθοί Λοιςμοί...

Κυβερνήτης ο Πατέρας όλων μας, ο Άγιος Θεός!»

Όπως μας βολεύει, ή όπως αρμόζει;

ίδιο το Θεό μας!

Συνεχώς με μια δικαιολογία στο στόμα... δεν με βολεύει το σερμόνι, γιατί έχει καύσωνα και ζεσταίνομαι... Ερχόμουν από βόλτα, δεν πειράζει, ας μπω με το σορτς να προσκυνήσω...

Θα πηγαίναμε έτσι, σε ένα σημαντικό ραντεβού;

Όχι βέβαια! Θα φροντίζαμε να πάμε όπως αρμόζει!

Δεν εισερχόμαστε στους **ιερούς** Ναούς με οποιαδήποτε ντύσιμο ή με την αμφίεση της ώρας εκείνης που βρεθήκαμε μπροστά στο Ναό.

Τα ρούχα πρέπει να ανταποκρίνονται στο φύλο, στην ηλικία και στον τόπο, και το σημαντικότερο, **στην χριστιανική μας ταυτότητα.**

Τι όφελος θ' αποκομίσουμε από τις προσευχές μας, εάν με ακατάλληλη ενδυμασία εισέλθουμε στο Ναό;

Ο Θεός βέβαια δεν έχει ανάγκη από τον τρόπο της αμφίεσής μας, διότι ενδιαφέρεται για την εσωτερική κατάσταση της ψυχής μας, αλλά εμείς, πρέπει να παρουσιαστούμε μπροστά Του με τρόπο που δείχνει το σεβασμό, που έχουμε και προς τον ιερό χώρο και προς τον Θεό.

Μερικές μάλιστα γυναίκες εισέρχονται στους Ναούς με παντελόνια, με αμάνικα φορέματα ή σούπερ μίνι φούστες και έχουν σκοπό ακόμη και να κοινωνήσουν ή να εξομολογηθούν!...

Ιδιαίτερη προσοχή επίσης, πρέπει να δείχνουν οι γυναίκες οι

οποίες φιλάνε τις εικόνες με βαμμένα χείλη, αφήνοντας πάνω τους κόκκινους λεκέδες, ή που πλησιάζουν την Θεία Κοινωνία και το κραγιόν λερώνει την αγία Λαβίδα και αναμειγνύεται με το Αίμα του Χριστού.

Στενοχωρούμε τον Κύριο μας με τις απροσεξίες μας και αντί να ελκύσουμε την Χάρη και την βοήθειά Του με τον εκκλησιασμό μας, κάνουμε το ακριβώς αντίθετο...

Εάν πάντως θελήσουμε από εσωτερική ανάγκη να μπούμε στο Ναό να προσευχηθούμε, με ακατάλληλη ενδυμασία, ας μη εισέλθουμε στον κυρίως Ναό.

Μπορούμε να σταματήσουμε στον πρόναο ή Νάρθηκα, να ανάψουμε το κερί μας και να κάνουμε εκεί την προσευχή μας. Ο Θεός, που βλέπει την εσωτερική μας διάθεση, το σεβασμό μας αυτό, αλλά και την ανάγκη μας, θα ακούσει και θ' ανταποκριθεί περισσότερο στα αιτήματά μας.

Η ακατάλληλη αμφίεση δεν δείχνει σεβασμό ούτε εκτίμηση, αλλά μάλλον περιφρόνηση. Εάν κάποιος δεν το νιώθει αυτό και έχει αντίθετη άποψη, πρέπει να γνωρίζει ότι την ενδυμασία δεν την καθορίζουν οι επισκέπτες, αλλά ο Οικοδεσπότης.

Ας ρωτήσει λοιπόν ο καθένας τον εαυτό του, χρειάζεται να κινούμαστε στη ζωή μας, **όπως μας βολεύει ή όπως αρμόζει;**

Κωνσταντίνα

Τα μικρά ρυάκια φλυαρούν με θόρυβο, γιατί δεν έχουν βάθος. Οι μεγάλοι όμως ποταμοί, κυλάνε σιωπηλά!

Ζηνη νεανική εφημερίδα με την ευλογία του Μητροπολίτου Ωρωπού και Φυλής κ. Κυπριανού
τηλ. επικοινωνίας: 6947.182.560 email: kwnstantinayianpoulou@gmail.com

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ Η Ελπίδα δεν στοιχίζει τίποτα!

Θέλω να με φωνάζετε...!!!

Μία νεαρή κοπέλα, είχε υποστεί κάποιο **εγκεφαλικό επεισόδιο** με αποτέλεσμα να παραλύσει τελείως από τη μέση και κάτω και ελαφρά από τη δεξιά της πλευρά. Το μυαλό της όμως και η ομιλία της, δεν πειράχτηκαν καθόλου.

Επικαλείτο συνεχώς, όχι μόνο το όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, αλλά και της Υπεραγίας Θεοτόκου. Έτσι, κατάκοιτη και ακίνητη, όπως ήταν, με το ελεύθερο αριστερό της χέρι, έκαμε συνέχεια κομποσκοίνι στο όνομα της Παναγίας, λέγοντας και φωνάζοντας με πόνο και θέρμη:

«Υπεραγία Θεοτόκε, βοήθει μοι».

«Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον με».

«Παναγία μου, σώσε με, είμαι αμαρτωλή».

Ύστερα από αρκετές ημέρες συνεχών επικλήσεων, ένα βράδυ την ώρα που απευθυνόταν προς την Παναγία με το κομποσκοινάκι της, **παρουσιάστηκε Εκείνη ολόλαμπρη μπροστά της. Φωτεινή σαν τον ήλιο!** Είχε τέτοια ομορφιά που θαμπώθηκε, όχι μόνον από την θεϊκή ακτινοβολία της, αλλά και από την απεριγραπτη ωραιότητά της. Το ανάστημά της ήταν μεγαλοπρεπέστατο, ουράνιο και ακατάληπτο. Πίσω της ακολουθούσε ένα πλήθος από τάγματα αγγέλων και αρχαγγέλων. Ταυτόχρονα είχε την ορατή αίσθηση, ότι με τη θεία της παρουσία η Παναγία σκέπαζε ολόκληρο τον κόσμο.

Μέσα στο ιερό δέος της, τον θαυμασμό και την κατάπληξή της, άκουσε την ουράνια φωνή Της να την ρωτάει:

– Τι θέλεις να σου κάνω, Μαρία, παιδί μου; Μαρία την λέγανε. Και η άρρωστη αλλά η ευλαβής εκείνη χριστιανή, χωρίς δισταγμό, Της απάντησε:
– **Θέλω να γυρίζω από το ένα πλευρό στο άλλο, γιατί είμαι παράλυτη απ' τη μέση και κάτω, και δεν μπορώ. Κουράστηκε η πλάτη μου απ' την ακινησία. Ιδιαίτερως όμως, θέλω να σωθώ. Τη σωτηρία μου ποθώ, γι' αυτό και Σε φωνάζω.** Και η Υπεραγία Θεοτόκος, η γλυκυτάτη Παναγία

μας, που συμπονάει με τους πόνους μας και τα βάσανά μας, της απάντησε:

– Αυτά θα σου τα δώσω. **Γι' αυτό ήλθα, επειδή με φωνάζεις κάθε μέρα, απ' το πρωί μέχρι το βράδυ. Γιατί θέλω να με φωνάζετε! Να με φωνάζετε συνεχώς. Και γω ακούω και έρχομαι.**

Πλημμύρισε, όχι μόνον το δωμάτιο από την υπέρλαμπρη φωτοχυσία της και το ουράνιο άρωμά της, αλλά και ολόκληρο το σπίτι της. Όλα τα μέλη της οικογένειάς της, έζησαν αυτό το ολοζώντανο θαύμα. Η δε ουράνια αυτή ευωδία

παρέμεινε διάχυτη για μέρες μέσα στο σπίτι, και ιδιαίτερα στο δωμάτιο της άρρωστης. Το πρόσωπο της Μαρίας έλαμπε από την πολλή χάρη που έλαβε. Και όχι μόνον άρχισε να κινεί το σώμα της και να γυρίζει πλευρό με ευκολία, αλλά σε λίγες μέρες έγινε τελείως καλά και σηκώθηκε υγιέστατη.

Σημασία δεν έχει όμως μόνο το θαύμα της θείας παρουσίας της Υπεραγίας Θεοτόκου, αλλά αυτό που είπε η Παναγία μας, η Μητέρα όλων μας. Τι είπε;

«Θέλω να με φωνάζετε».

«Θέλω να με επικαλείσθε. Κι εγώ ακούω και έρχομαι. Θέλω να με φωνάζετε.»

«Υπεραγία Θεοτόκε βοήθησέ με»,

«Υπεραγία Θεοτόκε σώσε με»,

«Υπεραγία Θεοτόκε σώσε το παιδί μου»,

και ό,τι άλλο νομίζετε ότι μπορείτε να φωνάξετε απ' το βάθος της καρδιάς σας, αυτό που μας πονάει συνήθως περισσότερο.

Εδώ και καιρό όλη η ανθρωπότητα δοκιμάζεται, βιώνει δυσκολίες που φαντάζουν αζεπέραστες. Οι ασθένειες, η ανέχεια, η πείνα, η φρίκη του πολέμου, ο φόβος για το αύριο...

Ποιος θα μας δώσει λίγη παρηγοριά; Που θα καταφύγουμε;

Στην Μάνα Παναγία μας!!! Μας περιμένει!!!

Γιώργος

«Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντί εὐχαριστεῖτε»

Απόστολος Παύλος

Χωρίς ντροπή!

Ανοιτιάτικο πρωινό και ο καιρός ήταν πολύ καλός. Πήραμε λοιπόν το αστικό με την φίλη μου τη Χριστίνα και ξεκινήσαμε για το κέντρο της πόλης. Κάποια στιγμή περάσαμε από μια εκκλησία. Η Χριστίνα έκανε αυθόρμητα τον Σταυρό της.

- Χριστίνα, της ψιθύρισα, μας κοιτάνε περίεργα.

- Και; Ας κοιτάνε, όπως θέλουν. Τον Σταυρό μου έκανα. Δεν έκανα τίποτα κακό. Ο Χριστός σταυρώθηκε για μας. Εμείς ντρεπόμαστε να κάνουμε ακόμη και το σημείο του Σταυρού; Οι Άγιοι πέρασαν ολόκληρα μαρτύρια, επειδή ομολόγησαν την πίστη τους! Πώς μπορώ λοιπόν εγώ να μην κάνω τον Σταυρό μου, μόνο και μόνο επειδή μας κοιτάζουν περίεργα;

Την κοίταζα με απορία. Μακάρι να είχα τα κότσια της, να τα σκεφτώ και εγώ όλα αυτά.

Εκείνη συνέχισε:

- Εξάλλου, αυτό είναι που μας προστατεύει, ο Σταυρός! Ο Σταυρός που θα κάνουμε πριν βγούμε από το σπίτι μας, πριν ξεκινήσουμε το ταξίδι, πριν φάμε και πριν πιούμε κάτι. Ο Σταυρός που θα κάνουμε πριν ξεκινήσουμε το διάβασμα, την εργασία μας, οποιαδήποτε δραστηριότητά μας. Παντού και πάντα τον Σταυρό μας! Εγώ έτσι έχω μάθει. **Χωρίς φόβο και ντροπή!**

Η Χριστίνα μιλούσε σε κανονική ένταση. Δεν ψιθύρισε ούτε για λίγο. Τη θαύμασα...

Μετά από λίγο περάσαμε δίπλα από έναν άλλο ιερό ναό. Τότε παρατήρησα ότι μετά τα λόγια της Χριστίνας και άλλοι άνθρωποι μέσα στο λεωφορείο έκαναν το Σταυρό τους.

Κράτησα βαθιά μέσα μου τα σοφά και φωτισμένα λόγια της φίλης μου και προσπαθώ να τα κάνω πράξη...

Όλοι μας πρέπει να προσπαθήσουμε να τα κάνουμε πράξη!

Και αυτό να μας δίνει **δύναμη**, να μεγαλώνει την **πίστη** μας και να μας οπλίζει με **θάρος**!

Να Τον ομολογούμε σε μικρές καθημερινές στιγμές και βέβαια στα μεγάλα θέματα του βίου μας!

Περιοδικό όσιος ΘΕΟΦΙΛΟΣ ζεύχος 44

ΓΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΟΡΑ...

-Είναι η πρώτη φορά που πέφτω σ' αυτή την αμαρτία, είπε ένας νέος ελαφρύνοντας τη θέση του, στον Πνευματικό του.

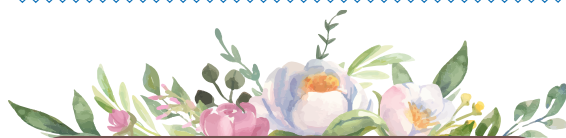
Εκείνος απάντησε:

-Ο διάβολος παιδί μου, ευχαριστείται ν' ακούει τη φράση «Για πρώτη φορά»! Ο Θεός όμως προτιμάει ν' ακούει το: **«Για τελευταία φορά»!**

Η απάντηση αυτή έκανε μεγάλη εντύπωση στον νεαρό εξομολογούμενο, την έβαλε σύνθημα στη ζωή του και αναδείχθηκε ένας από τους Αγίους της Εκκλησίας μας.

Πρόκειται για τον Όσιο Νίκανδρο!

Άγγελος

Ποτέ δεν είναι αργά!

Μην πεις ποτέ σου «είναι αργά»
κι αν χαμπλά έχεις πέσει
κι εάν λύπη τώρα σε τρυγά
κι έχεις βαθιά πονέσει.

Κι εάν όλα μοιάζουν σκοτεινά
κι έρημος έχεις μείνει
μην πεις ποτέ σου «είναι αργά»
-τ' ακούς- ό,τι κι εάν γίνει.

Μην πεις ποτέ σου αυτές τις δυο
απελπισμένες λέξεις
και εάν έμπλεξες με το κακό
και πάλι θα ξεμπλέξεις.

Ποτέ!... ποτέ δεν είναι αργά
πρέπει να το πιστέψεις
και με την πίστη στην καρδιά
Εκείνον να γυρέψεις.

Εκείνον που και το ληστή
μ' όλα τα κρίματά του
γιατί είχε μια καρδιά πιστή
τον κάλεσε κοντά Του.

«Είναι αργά» λοιπόν μην πεις
ό,τι κι εάν σου συμβαίνει
φτάνει να Του προσευχηθείς
κι αμέσως σ' ανασταίνει.

Αντώνης Σαμαράκης

ΤΟ ΚΑΝΔΗΛΙ

Κάποτε ένας ευλαβής χριστιανός πήγε και παραπονέθηκε στον Ιερέα της ενορίας του.

- Σεβαστέ μου Πατέρα, πήρα απόφαση να μην ξαναπατήσω στην εκκλησία.
- Ευλογημένε, για στάσου λίγο, έτσι ξαφνικά; Μπορώ να μάθω τον λόγο;
- Δεν αντέχεται άλλο Πάτερ μου, κάθε φορά που πάω στον Ναό να προσευχηθώ, υπάρχει αταξία, κουτσομπολιό, ασέβεια. Ο ένας κοιτάει από εδώ, ο άλλος κοιτάει τον άλλον. Γι αυτό και εγώ πήρα την απόφαση να μην ξαναπατήσω στον Ναό.

Σκέφτηκε για λίγο ο καλός Ιερέας, ενώ από μέσα του προσευχόταν.

- Καλά ευλογημένε, του είπε καθουσιαστικά, αλλά πριν πάρεις την οριστική απόφαση, θα ήθελα να μου κάνεις μια εξυπηρέτηση.
- Και βέβαια Πάτερ μου, αφού ξέρετε πόσο σας εκτιμώ.
- Θέλω να πάρεις αυτό το κανδηλάκι και να κάνεις τρεις γύρους περιμετρικά του Ναού, χωρίς να σου σβήσει και χωρίς να σου χυθεί καθόλου λάδι.
- Μα δεν καταλαβαίνω Πάτερ, που θα σας βοηθήσει αυτό;
- Μόλις το κάνεις θα καταλάβεις.

Παίρνει λοιπόν το κανδήλι ο πιστός και με προσεκτικά βήματα ξεκινάει για τον πρώτο γύρο. Συνεχίζει με προσήλωση τον δεύτερο γύρο προσέχοντας να μη του χυθεί ούτε σταγόνα και φυσικά μη του σβήσει, όπως του παρήγγειλε ο Ιερέας.

Τελικά με πολλή προσοχή και επιμέλεια κατάφερε να παραδώσει το κανδήλι όπως έπρεπε στον Ιερέα.

- Εντάξει, τώρα είμαι ελεύθερος να φύγω...
- Μια στιγμή, να σε ρωτήσω κάποια πράγματα.

Όταν έκανες τον πρώτο γύρο, παρατήρησες τον περιπτερά που τακτοποιούσε τα ράφια;

- Όχι.
- Μάλιστα, θα είδες όμως φαντάζομαι έναν που παραβίασε το κόκκινο φανάρι.
- Όχι βέβαια πάτερ μου, αφού ήμουν προσπλωμένος στο κανδήλι.
- Πολύ ωραία. Όταν ήσουν στο τρίτο γύρο και πλησίαζες σε μένα, θα άκουσες τις δύο γυναίκες που μάλωναν για τους κήπους τους.
- Πάτερ μου, θα αστειεύεστε βέβαια, τότε ήταν η πιο κρίσιμη στιγμή και θα άκουγα τις γυναίκες;
- **Πολύ ωραία! Λοιπόν τόσο προσπλωμένοι πρέπει να είμαστε και μέσα στον Ναό, προσέχοντας να μη χάσουμε τίποτα από τα τελούμενα και τότε δεν θα μας επηρεάζει, ούτε θα μας απασχολεί τι γίνεται γύρω μας!**

Από τότε ο άνθρωπος, άλλαξε τρόπο σκέψης και όταν έμπαινε μέσα στον Ναό, με προσήλωση, συμμετείχε στα τελούμενα, χωρίς να χάνει, **ούτε μία σταγόνα...!**

Άννα Σερβ.

Κάποτε ένας βασιλιάς...

Ήταν κάποτε ένας βασιλιάς, που είχε ένα μάτι και ένα πόδι. Ζήτησε από όλους τους ζωγράφους του βασιλείου του, να ζωγραφίσουν ένα όμορφο πορτραίτο του.

Κανένας όμως δεν τα κατάφερε. Πως να ζωγραφίσεις όμορφο έναν άνθρωπο με ένα μάτι και ένα πόδι;

Τελικά ήρθε ένας ζωγράφος από άλλη περιοχή και ζωγράφισε μία εικόνα οι οποία εξέπληξε τους πάντες...!

Ζωγράφισε τον βασιλιά να στοχεύει με το τόξο του, έχοντας κλεισμένο το ένα του μάτι και το ένα του πόδι λυγισμένο...!

Όλοι μας μπορούμε να ζωγραφίσουμε αντίστοιχες εικόνες για τους συνανθρώπους μας, **κρύβοντας τις αδυναμίες τους και φωτίζοντας τα δυνατά τους σημεία!**

Άννα Σημ.

Η Αγία Ευφημία και το θαύμα!

Η Αγία Ευφημία έζησε και μαρτύρησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Διοκλητιανού.

Γεννήθηκε στη Χαλκηδόνα από οικογένεια θεοσεβή. Οι γονείς της Φιλόφρων και Θεοδωρησιανή φρόντισαν ώστε η θυγατέρα τους να αναπτύξει κάθε χριστιανική αρετή. Η Ευφημία εξελίχθηκε σε άνθρωπο με σπάνια χαρίσματα και δυνατό χριστιανικό φρόνημα, το οποίο επέδειξε, όταν ο ειδωλολάτρης ανθύπατος της Μικράς Ασίας Πρίσκος, διέταξε να παρενρευθούν όλοι οι κάτοικοι της Χαλκηδόνας σε γιορτή, την οποία οργάνωνε προς τιμή του θεού των ειδωλολατρών Άρν. Τότε η Ευφημία αποφάσισε μαζί με άλλους χριστιανούς να απέχει από τη γιορτή των ειδωλολατρών και για το λόγο αυτό συνελήφθη και φυλακίσθηκε.

Κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας της οι εχθροί του Χριστού προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να πείσουν την Αγία να αρνηθεί την πίστη της και να ασπασθεί τα είδωλα. Όταν συνειδητοποιήσαν πως η Ευφημία δεν επρόκειτο να αλλάξει την πίστη της με τους λόγους, τη βασάνισαν φριχτά. Όμως με τη θεία χάρη, η Αγία δεν έπαθε τίποτα από τα βασανιστήρια. Τελικά οι δήμειοι, την έριξαν σε άγρια θηρία και η Ευφημία βρήκε το θάνατο από μία αρκούδα.

Η ιερά μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας τελείται στις 16 Σεπτεμβρίου, ενώ στις 11 Ιουλίου, εορτάζεται το θαύμα που επέτελεσε η Αγία κατά την Δ' Οικουμενική Σύνοδο, το έτος 451 μ.Χ., δύο πενήντα αιώνες μετά την κοίμησή της δίδοντας και πάλι ομολογία πίστεως.

Η Δ' Οικουμενική Σύνοδος, η οποία συγκλήθηκε στη Χαλκηδόνα, επί βασιλείων

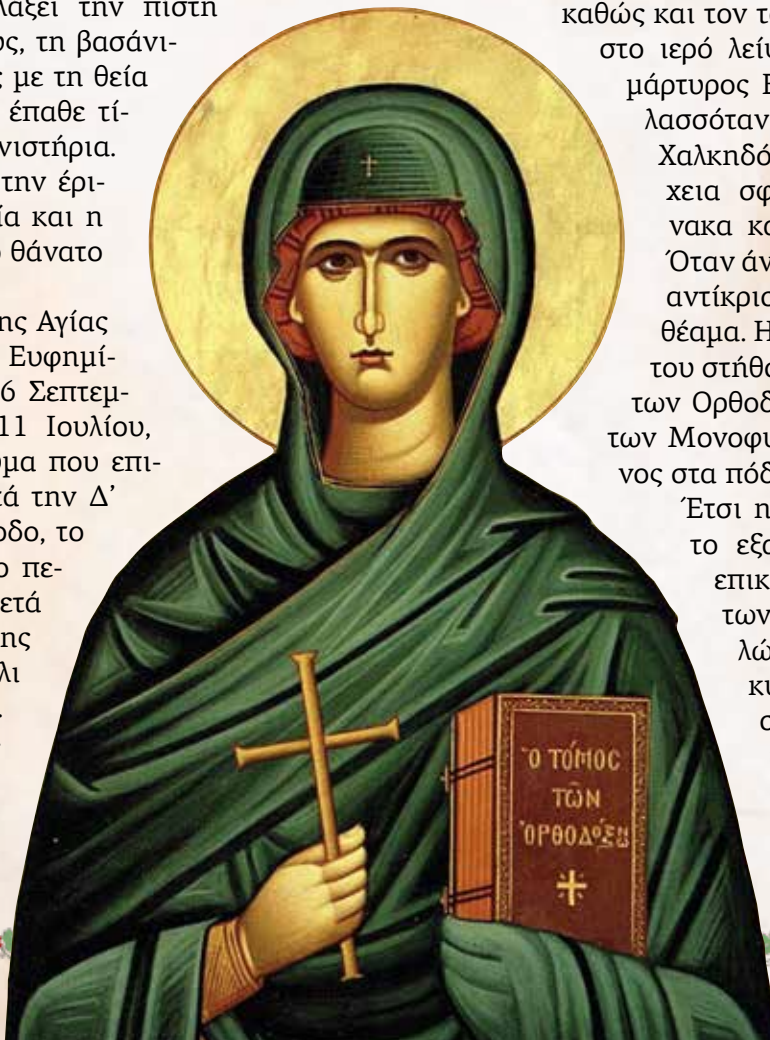
Μαρκιανού και Πουλχερίας, καταδίκασε την αίρεση των Μονοφυσιτών και τον αιρετικό Ευτυχή, οι οποίοι δίδασκαν ότι στον Χριστό, μετά την ένωση των δύο φύσεων, θείας και ανθρωπίνης, η ανθρωπίνη φύση απορροφήθηκε από την θεία φύση.

Οι 630 Όσιοι θεοφόροι Πατέρες, που συγκρότησαν την Σύνοδο, δογματίσαν την πίστη της Εκκλησίας, ότι ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός έχει δύο τέλειες φύσεις, θελήσεις και ενέργειες, την θεία και την ανθρωπίνη, σε μία υπόσταση. Είναι δε ενωμένες οι δύο φύσεις «ατρέπτως, ασυγχύτως, αναλλοιώτως και адιαιρέτως».

Κατά την Σύνοδο οι Άγιοι Πατέρες συνέταξαν Τόμο, ο οποίος αποτύπωνε την Ορθόδοξη Πίστη της Εκκλησίας. Το ίδιο έκαναν και οι αιρετικοί Μονοφυσίτες που συνέταξαν τόμο, που περιείχε τις αιρετικές δοξασίες και πλάνες τους. Τότε ομόφωνα, για να αρθεί η διαφωνία, Ορθόδοξοι και αιρετικοί, τοποθέτησαν τον τόμο με τους Όρους της Συνόδου, καθώς και τον τόμο των αιρετικών, στο ιερό λείψανο της Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας, που φυλασσόταν τότε άφθαρτο στην Χαλκηδόνα, και στην συνέχεια σφράγισαν την λάρνακα και προσευχήθηκαν. Όταν άνοιξαν την λάρνακα, αντίκρισαν ένα θαυμαστό θέαμα. Η Αγία κρατούσε επί του στήθους αυτής τον Τόμο των Ορθοδόξων, ενώ ο τόμος των Μονοφυσιτών ήταν ριγμένος στα πόδια της.

Έτσι η Αγία Ευφημία, με το εξαίσιο αυτό θαύμα, επικύρωσε τον Τόμο των Πατέρων, που καλώς δογματίσαν και κυριάρχησε το Χριστολογικό δόγμα περί των δύο φύσεων του Κυρίου!

Ιουσζίνα

Τι είναι τα αστέρια & τι τα πεφταστέρια;

Τι είναι τα αστέρια που βλέπουμε κάθε βράδυ στον ουρανό; Που βρίσκονται; Από πού παίρνουν το φως τους; Ποια είναι η διαφορά τους από τα πεφταστέρια;

Τα αστέρια έχουν μια τάση να μας θαμπώνουν. Και το κάνουν σε όλους ανεξαιρέτως. Από τα παιδιά και τους ερωτευμένους εφήβους μέχρι ποιητές, λογοτέχνες και ζωγράφους.

Ένα παιδί μετράει τ' αστέρια λέει και το γνωστό μυθιστόρημα του Μενέλαου Λουντέμη, την ίδια ώρα που η έναστρη νύχτα του Βίνσεντ Βαν Γκογκ είναι ένας από τα πιο αναγνωρίσιμα έργα ζωγραφικής παγκοσμίως.

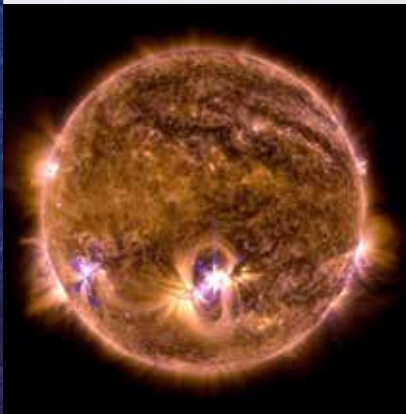

Αν κοιτάξουμε ψηλά στον ουρανό, μερικές φορές βλέπουμε πολλά αστέρια και άλλες λιγότερα, άλλοτε πιο φωτεινά, άλλοτε λιγότερο ενώ πολλές φορές τρεμοπαίζουν το βράδυ.

Τι είναι όμως όλα αυτά τα αστέρια; Που ακριβώς βρίσκονται και από που αντλούν όλο αυτό το φως που εκπέμπουν; Τι είναι τα πεφταστέρια;

Τι είναι αστέρι

Με δυο λέξεις θα λέγαμε ότι πρόκειται για ουράνια σώματα. Στην συντριπτική τους πλειοψηφία είναι ήλιοι άλλων ηλιακών συστημάτων, κάποια από τα οποία, μάλιστα, μπορεί να βρίσκονται πάρα πολύ μακριά.

Επομένως, αφού είναι ήλιοι, είναι αυτόφωτα σώματα, δηλαδή ακτινοβολούν από μόνα τους φως το οποίο ταξιδεύει εκατομμύρια έτη φωτός για να φτάσει μέχρι τα μάτια μας.

Κάποια αστέρια μάλιστα βρίσκονται τόσο μακριά, που ενδεχομένως δεν υπάρχουν πια, αλλά τα βλέπουμε γιατί το φως αργεί πολύ να διανύσει την απόσταση που μας χωρίζει.

Βέβαια κάποια από τα αστέρια που βλέπουμε στο ουράνιο στερέωμα είναι κάποιοι πλανήτες του ηλιακού μας συστήματος. Και λέμε κάποιοι γιατί δεν μπορούμε να τους δούμε όλους με γυμνό μάτι, είτε λόγω απόστασης, είτε λόγω μεγέθους, είτε και τα δύο.

Στην πραγματικότητα με γυμνό μάτι μπορούμε να δούμε μόνο την Αφροδίτη, τον Δία, τον Κρόνο, τον Άρη, τον Ουρανό και κάποιες φορές τον Ερμή. Με κιάλια μπορούμε να δούμε τον Ποσειδώνα και τους μεγαλύτερους δορυφόρους του Δία και του Κρόνου.

Μάλιστα η Αφροδίτη, ή αλλιώς Αυγερινός, είναι το πιο φωτεινό αστέρι στον ουρανό, το οποίο συνήθως είναι ορατό από το απόγευμα.

Φυσικά οι πλανήτες αυτοί, όπως κι η Γη, δεν είναι αυτόφωτα σώματα, αλλά ετερόφωτα, δηλαδή αντανακλούν φως που τους παρέχει ο ήλιος. Παρόλα αυτά τους βλέπουμε αρκετά φωτεινούς επειδή βρίσκονται κοντά μας.

Τι είναι πεφταστέρι

Σε αντίθεση με τα αστέρια, που όπως είδαμε πιο πάνω είναι ολόκληροι πλανήτες και για την ακρίβεια ολόκληροι ήλιοι, τα πεφταστέρια, από την άλλη, είναι κάτι εντελώς διαφορετικό.

Η επίσημη ονομασία τους είναι διάττοντες αστέρες και στην πραγματικότητα είναι φλεγόμενα θραύσματα κομητών με μέγεθος χαλκιού!

Τα μικρά αυτά θραύσματα όταν διαπεράσουν την γήινη ατμόσφαιρα, κινούνται με τόσο μεγάλη ταχύτητα που παίρνουν φωτιά λόγω τριβής και βγάζουν τόσο μεγάλη λάμψη που για μερικά δευτερόλεπτα είναι ορατά μέχρι την επιφάνεια της Γης.

Επομένως τώρα που ξέρετε ακριβώς τι είναι τα αστέρια, δεν έχετε παρά να τα μετρήσετε!

Ηλίας

οι Δράσεις μας

Παίζοντας....

Στιγμές από τα Κάλαντα του Ιαζάρου.

Γιορτούλα για την λήξη των φετινών ευαντηήσεων μας, με κέρασμα και ενθύμιο!

Ολοκληρώθηκε η εικόνα του Αγίου Μωυσή του Αιθίοπος, από το τμήμα μας, η οποία πήρε μέρος στην Έκθεση Αγιογραφίας και θα προσφερθεί στα αδέρφια μας, στην Αφρική.

**ΕΠΙΛΑΝΟΣ
ΜΕ ΓΕΛΙΟ**

Διάλογος Σκωτσέζου μαθητή
με τον δάσκαλό του.

- Αν έχεις εκατό λίρες, στη μια τσέπη και ζητήσεις από τον πατέρα σου άλλες εκατό, πόσες λίρες θα έχεις;
- Εκατό!
- Προφανώς, δεν ξέρεις πρόσθεση!
- Προφανώς δεν ξέρετε τον πατέρα μου...!

Σε εστιατόριο...

- Σε παρακαλώ, πάρε το κοτόπουλο και ψήσε το λίγο ακόμη!
- Γιατί κύριε; ρωτάει ο σερβιτόρος
- Επειδή μου τρώει τις πατάτες μου...!